

SIYASİ BEKTAŞILIK

Bediüzzaman hazretleri “Hakikat namına ve imanı

kurtarmak ve bid’alardan muhafaza etmek hesabına... Alevleri fena cereyanlara kaptırmamak, müfrit Rafizilik ve siyasi Bektâşilikten muhafaza etmek... .. Ehl-i imanın vahdetine zarar veren siyasi cereyanlardan Alevileri korumak ve Ehl-i Beyt sevgisini esas alan Nur dairesine çekmek çok önemli bir hizmettir.” (Hizmet Rehberi, 1993, s. 81) buyurur.

Bediüzzaman “Siyasi Bektaşilik” ifadesi ile ne kast etmektedir?

Bektaşilik, gerçekte Hacı Bektaşî Veli’nin takip ettiği “Ehl-i Sünnet” çizgisinden ayrı, Kur’an ve Sünnet konusunda “cerbezeye” dayanan, “namaz ve oruçtan” yoksun, sözde Bektaşî Veli’ye bağlı inanç ve amel bakımından tamamen farklı bir anlayış olarak bilinir.

**

Bektaşî anlayışı maalesef kendine göre, keyfine uygun yorumlama ve saptırma zihniyetidir. Bunun en meşhur örneği “Bektaşîye ‘neden namaz kılmıyorsun?’ demişler. “Kur’an’da ‘Namaz kılmayın!’ (Nisa Suresi: 43) ayeti var!” demiş. Devamını da oku!” dediklerinde “İlerisine hâfız değilim.” diye cevap vermiş...

İşte “Bektaşilik!” denince akla gelen ve anlaşılan bu “kendi heva ve hevesine göre” anlama ve yorumlama anlayışıdır. Bediüzzaman bu anlayışın “Nazar-ı hakikate karşı maskaralık” (Muhakemat, 13.) olarak nitelendirir.

**

Siyaset, insanları iyiye ve doğruya yönlendirmek, toplumda adalet ve asayiş sağlaması için gerekli olan yönetimdir.

İnsanlar siyasetle idare edilirler. Toplumda adalet ve asayişin korunması için siyaset şarttır.

Ne ki devlet kurumlarının güçlü, gelirinin çok ve hazinenin dolu olduğu ülkelerde seçimle gelenler devleti yönetmek, halkın güvenliğini sağlamak ve adaleti sağlamak yerine parayı yönetmeyi tercih etmektedirler.

Haksızlık, zulüm ve fitne de işte burada başlıyor.

Dünyada ekonomistler “Parayı” yöneten “Merkez Bankalarının” “Yargı” gibi hükümetten ve siyasetten bağımsız bir birim olması gerektiğini savunmalarının sebebi budur.

**

Bektaşilik dini değerleri tahrif ettiği gibi siyasi Bektaşilik de siyasi değerleri yozlaştırır. Hukuk, adalet ve doğruluk “hakkaniyete” göre değil “bana göre” mantığı ile tahrif edilmesi “Bektaşilik”tir.

“İnsan hakları” ve “asayişin korunması” bana destek olana ve benim gibi düşünene göre olmaya başlayınca yozlaşır.

Zulüm ve haksızlık da işte bu noktada başlar.

**

Bediüzzaman “vahşet, cehalet, husumet gibi hayvani duyguların” demokrasinin gelmesine ve gelişmesine engel görür. Demokrasiyi tahrif eden ve siyaseti yozlaştıranların demokrasi ve hürriyetin faydasını hazmetmeyen, başkasının etini yemeyi meslek edinen, Bektaşi gibi gerçeği değil de işine geleni kabul edip böyle anlamak isteyenlerdir. Bir kısım geveze ve zevzekler de bazı bahanelerle demokrasiyi tenkit ile halkın gözünden düşürmeye çalışmaktadırlar. (Beyanat ve Tenvirler, s. 75-76; Münazarat, 114)

**

Bektaşinin biri fakihlerden birisine “Abdestsiz namaz olur mu?” sorar. Fakih “Abdestsiz namaz olmaz.” diye cevap verir. Bu defa Bektaşi “Ama ben kılıyorum ve oluyor!” der. Fakih, “Biz bu cevabı gerçeği arayan, Allah’tan korkan ve Allah rızasını amaç edinenlere veriyoruz. Sizin böyle bir amacınız yoksa istediğinizi yapabilirsiniz. Bize sormanız da gerekmez!” şeklinde cevap vermiş ve Bektaşi’yi susturmuştur.

Siyasetin amacı toplumun huzur ve refahını temin etmek, hürriyet ve asayişini korumak ve hürriyet içinde kalkınmayı sağlamaktır. Demokrasinin amacı topluma bunu sağlayacak olan metotları geliştirmek, siyasetin temel hedefi de demokrasiyi amacına hizmet ettirmektir. Böyle bir amacı olmayanların demokrasiyi ve değerlerini devleti ele geçirme aracı olarak görmesi, sonra devleti kullanarak demokrasiyi kendi heva ve hevesine uydurmasına Bediüzzaman “Siyasi Bektaşilik” adını vermektedir.